

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 249-1915)

Originalt emne

Embedsmænd

Kæmner

Uddrag fra byrådsmødet den 2. september 1915 - side 3

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 249-1915)

Andragende fra Kæmnerassistent N. Bech Jensen om Tilladelse til at tage Bopæl udenfor Bygrænsen.

Formanden meddelte, at et Mindretal, Hr. Mikael Johansen, i Kasseudvalget indstillede at nægte Tilladelsen, medens Udvalgets Flertal, Hr. Mousten og Taleren, indstillede, at Tilladelsen gives for 2 Åar. Flertallets Indstilling skete i Henhold til den Andragendet vedlagte Lægeerklæring, hvorefter Andragerens Hustru led af stærk Nervøsitet og Blodmangel.

Mikael Johansen anbefalede at følge den hidtil fulgte Praksis ogsaa i dette Tilfælde. Aarhus skulde ikke gerne have Ord for, at nervøse Mennesker ikke kunde være i Byen. Det var særdeles let at faa Lægeattest for Nervøsitet, og der var mange Steder indenfor Bygrænsen, hvor det var lige saa sundt at bo som udenfor Grænsen.

Simonsen syntes, man kunde imødekomme Andrageren, hvis han vilde betale fuld Skat til Byen.

Kjeld Sørensen skulde, i Anledning af at Udvalgets Flertal udtrykkelig henviste til Lægeerklæringen, bemærke, at det langtfrå var vanskeligt at faa en saadan Attest, naar man anmodede Lægen derom. Antagelig havde Lægen ikke forlangt Udflytningen, men

Andrageren selv bedt Lægen om Attesten, Taleren vilde have sat mere Pris paa, om Udvalgsflertallets Indstilling beroede paa Kendskab til Andragerens Forhold end paa Lægeattesten.

Formanden gjorde opmærksom paa, at der kun meget sjældent var kommet Andragende om Tilladelse til at bo udenfor Bygrænsen. Der var saaledes ikke Tale om, at Funktionærerne misbrugte Lægeattester. Iøvrigt var Blodmangel en Sygdom, som absolut kunde konstateres.

Jakob Jensen hævdede, at der her i Byen fandtes Masser af Lejligheder baade i Villaer og almindelige Beboelseshuse, som var saa sunde, at de ikke kunde faas sundere noget Sted. Taleren kunde derfor ikke anbefale Andragendet.

Mikael Johansen bemærkede, at Lægerne ellers altid hævdede, at det var sundere at bo i Aarhus end i Holme eller Aaby. Det var ikke alene Skatten, det drejede sig om, idet Udflytterne jo ikke købte deres Varer i Byen eller beboede dennes Lejligheder.

Christensen var principielt imod, at man ikke maatte bo, hvor man vilde. Af Hensyn til den stedfundne Vedtagelse og de uheldige Skattelove vilde han dog ikke stemme for at bevilge Andragendet.

Mindretallets Indstilling vedtoges.